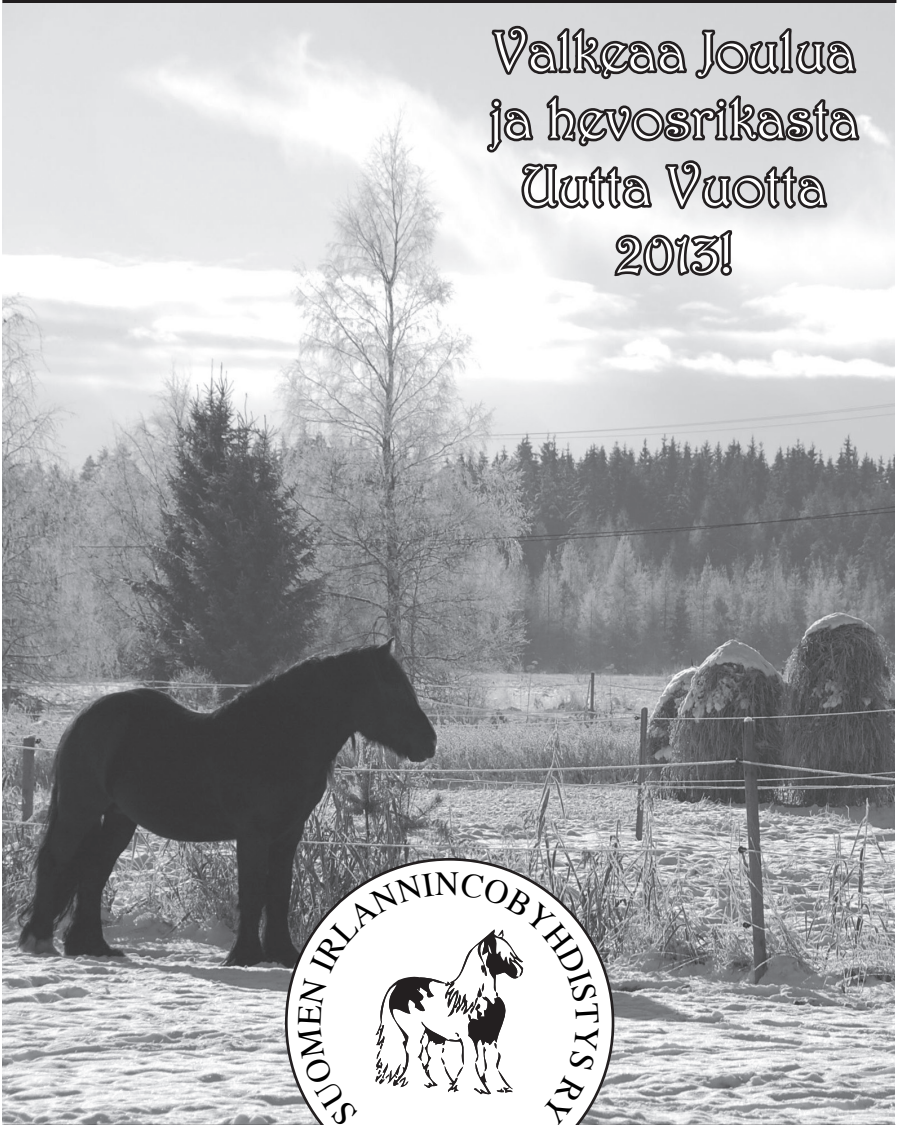


Tupsujalka

2• 2012

Suomen Irlannincobyhdistys - FSIC ry:n jäsenlehti

Valkeaa Joulua
ja hevosrikasta
Uutta Vuotta
2013!



Etukannessa.....	Anthony O'Shadow
Yhdistyksen info	2
Puheenjohtajan palsta.....	3
Arviointi auki	4-6
Viiksi-asiaa	7
Yhdistyksen tosielämää.....	8-9
Luvian näyttelysatoa.....	10-11
Näyttelytuloksia	12

HALLITUS

Kristiina Parkkila
Aholantie 90
27740 Voitoinen
p. 050-5426761
kristiina.parkkila@pp.inet.fi
Puheenjohtaja
webmaster

Annika Varjo
Kierikkalantie 57
21310 Vahto
p. 050-5672930
annika.varjo@gmail.com
Varapuheenjohtaja
Lehtitoimikunta

Hanna-Leena Häkkilä
Niskakankaantie 271
85500 Nivala
p. 040-7202409
hanna-leena.hakkila@kotinet.com
Sihteeri
Jäsensihiteeri
Myyntituotteet

Tiina Saranpää
Kittholmantie 24
68910 Pännäinen
p. 050-5702564
tiina.saranpaa@multi.fi
Rahastonhoitaja
Rekisteröinti- ja omistajamuutosasiat

Kristiina Peltonen
Hevoshaantie 220
03400 Vihti
p. 0400-505644
kristiina.m.peltonen@saunalahti.fi
Jalostusvaliokunta
Varajäsen

Suomen Irlannincobyhdistys ry.
info@irlannincob.net

OSALLISTU LEHDENTEKOON!

Lehti kaipaa koko ajan hyvälaatuisiavalokuvia, kirjoituksia, piirustuksia, hevosesittelyitä. Myös kisatuloksia, varsauutisia, myynti-ilmoituksia!

Kaikki materiaali on erittäin tervetullutta ja sen voi postittaa suoraan päätoimittajille joko sähköisesti tai perinteisellä postilla.

Seuraava lehti ilmestyy keväällä 2013.

**Ilmoitukset ja muut aineistot lehteen
1.4.2013 mennessä.**

Päätoimittaja: Annika Varjo
Kierikkalantie 57, 21310 Vahto
annika.varjo@gmail.com

TUPSUJALKA ILMOITUSHINNAT

**Takakansi 30 € / Sisäkansi 25 €
1/1 s. 20 €, 1/2 s. 15 €, 1/4 s. 10 €
Rivi-ilmoitukset 5 € / max. 5 riviä**

JÄSENMAKSUT 2013

- Liittymismaksu 25 euroa (sis. 5 euron kirjaantumismaksun)
- Jäsenmaksu 20 euroa
- Perhejäsenliittymismaksu 15 euroa (sis. 5 euron kirjaantumismaksun)
- Perhejäsenmaksu 10 euroa

Perhejäseneksi voi liittyä samassa taloudessa varsinaisen jäsenen kanssa asuva henkilö. Uudet jäsenet, ottakaa yhteys jäsensihiteeriin.

Yhdistyksen jäsenenä saat jäsenkirjeet, tiedotuslehdet, kutsun vuosikokouksiin ja heti liittyessäsi uuden jäsenen infopakettiin, jossa tietoa kantakirjausperiaatteista, rotumäärittelmä, sekä tietoa Irish Cob Societysta ja Suomen yhdistyksestä. Myös näyttelyyn ja muihin tapahtumiin osallistuminen on yhdistyksen jäsenille merkittävästi edullisempää.

Mikäli tiedät irlannincobien omistajia, jotka eivät ole vielä näitä tietoja saaneet, mutta ovat kiinnostuneita rotuyhdistyksestä, kerrothan heille yhteystietomme.



Puheenjohtajan palsta

Sataa, sataa ropisee.... on ollut menneen kesän ja kuluvan syksyn teema. Hevoset ovat olleet koetuksella kuraisten tarhojen vuoksi ja ihmisillä stressiä miten saada nämä karvajalat pysymään terveisin vällinneitten kelien aikana. Maneesittomilla talleilla ratsastuskelit ovat olleet vähintäänkin haasteelliset. Onneksi tilanne on vaihtunut ja talvi pakasineen ja lumineen otti niskalengin näistä märistä keleistä.

Yksi harvoista aurinkoisista päivistä sattui syksyn näyttelypäiväksi. Näyttelypaikkana Luvialla oleva Marita Tevalin talli on hyvä ja meidät toivotettiin tervetulleiksi myös uudemman kerran. Näyttelyssä oli nyt ensimmäistä kertaa alkuperäkantakirjan lanseeramat näyttelylomakkeet ja niiden käyttö hieman takkuili, lähinnä pisterajonon osalta. Lomakkeet pisteineen tuleekin tarkistettavaksi nyt tulevan talven aikana ja seuraavat näyttelyt toivottavasti sujuvat siltä osin mutkattomammin.

Yhdistyksen hallituksessa puhaltelut uudet tuulet. Hallituksessa on nimittäin vuoden alusta 2 hallituspaikkaa täytettävänä. Jos koet, että sinulla on yhdistykselle annettavaa ja/tai haluat olla näköalapaikalla seuraamas-

sa irlannincob-maailman tapahtumia, kannattaa osallistua joulukuussa pidettävään syyskokoukseen ja asettua ehdolle. Yhdistyksen siis etsii tuoreita, idearikkaita, toimintatarjoimia jäseniä, jotka pystyisivät myös yhdistyksen toimistohommiin esim. sihteerinä toimimiseen.

Hevosten tuonnista hieman asiaa. Evira ja Hippos yhteistyössä tulevat tarkastamaan kaikki tuontoriit tarttuvien tautien varalta (länsiniilintauti ym.). Jo tällä hetkellä Suomeen tuotavilta hevosilta vaaditaan TRACES-terveystodistus lähtömaasta. Olen saanut selville huolestuttavan asian, joka kannattaa ottaa huomioon hevosia tuotaessa. Tietyvästi Englanti, Irlanti ja Ranska ovat keskenään tehneet sopimuksen, jossa hevosilta ei vaadita terveystodistusta, poikkeuksena kuitenkin teuraaksi menevät hevoset. Olkaahan siis tarkkoja jos tuotte irlannincobvoja Suomeen.

Hyvää talven odotusta!

Kristiina Parkkila

Tämän juttusarjan tarkoitus on avata sanoin ja kuvin näyttelyarviointia, käytössä olevaa arvostelukaavaketta ja arvioinnin taustalla olevaa rotumääritelmää. Tämä on yritys kertoa, mitä tuomari katsoo ja millaisena hän katsomansa näkee.

Arviointi auki

Osa 5 : Yleisvaikutelma

Näyttelykaavake jakaantuu pariinkymmeneen kohtaan, jossa arvioidaan hevosen yksittäisen ruumiinosan ulkonäköä ja toimivuutta. Pisteitä annetaan kussakin kohdassa kuudesta kymmeneen. Pisteet voisi hyvin korvata sanoilla erinomainen, kiitettävä, hyvä, tyydyttävä, välttävä. Ulkonäön kohdalla ehdoton ohjenuora on rotumääritelmä. Raajojen ja niiden liikkeiden kohdalla otetaan näyttelykehässä rotumääritelmän kuvaamien seikkojen lisäksi huomioon myös hevosen liikemekaniikan terveys ja toimivuus sekä jalkojen asentojen suoruus ja virheettömyys.

Tässä osassa pohdin yleisvaikutelman arvioimista ja siihen liittyvää tuomariryökentelyä.



Yleisvaikutelmaa arvioidessa kiinnitetään huomiota hevosen yleiskuntoon. Siihen, näyttääkö kehässä esitetty hevonen terveeltä, reippaalta ja elämäniloiselta. Tuntuuko se sanovan: "Hei, minä tulín tänne, katsokaa!"

Kuten meillä ihmisillä, myös toisilla hevosilla on rutkasti karismaa ja jotkut näyttävät laamoilta, vaikka kuinka puunaisi, kiillottaisi ja kähertäisi. Niin vain käy, että tähdet vievät pisteet niin näyttelykehässä kuin Idols-kisassakin. Pelkillä irtoripsillä ei toki voi päästä finaaliin, mutta aika moneen seikkaan pystyy tämän arvostelukohdan osalta hevosen omistaja ennakkolta vaikutamaan.

Karvapeitteen laatu kertoo selvää kieltään hevosen kunnosta. Jos lähtötilanne on esimerkiksi laiminlyödyn perushoidon vuoksi ala-arvoinen, sitä ei tehokkainkaan viime hetken showshinetylpy pysty kokonaan tuunaamaan pois. Kotimaisissa kehissä näkee tosin äärimmäisen harvoin hevosia, joilla olisi vakavia ongelmia tässä kohdin. Yleensä tällöin on väistämättä kysymys hiljattain maahan tuodusta yksilöstä.

Hevosen lihasköyhyys, liallinen lihavuus tai laihuus, ovat nekin selviä poikkeamia hyvästä kunnosta. Yllättävän usein muuten aivan erin-

omaiselta näyttävä hevonen menettää pisteen ihrakeroksensa vuoksi. Sääli sikäli, jos sen pisteen takana olisi ensimmäinen palkinto.

Kavioiden kunto on karvapeitteen ohella toinen hevosen hoidon historiasta pitkältä ajalta kertova asia. Rajut muutokset ruokinnassa, epäsopeva ravinto ja laiminlyöty kavioiden huolto jättävät kaikki jälkensä. Eikä auta, vaikka seppä olisi vierailut edellisenä päivänä, jos pohjatyö ei ole kunnossa. Pahimmassa tapauksessa hevonen saattaa jopa ontua kehässä kavioidensa liian äkillisesti tapahtuneita muutoksia.

Yleisvaikutelmaa arvioidessa kiinnitetään niin ikään huomioita yleisesti liikkumisessa ja/tai ja paikoillaan seisomisessa olemisessä oleviin ongelmiin. Esimerkiksi jos hevonen on selvästi apaattinen tai poikkeavan hermostunut ja pelokas. Sen lisäksi huomioidaan kaikenlaiset katsomalla näkyvät anomaliat, kuten ihottumat, patit, haavat ja sarkoidit. Osalla näistä kun on, kuten kesäihottumalla, hyvinkin paljon merkitystä sukua jatkettaessa.

Yleisvaikutelmaa arvioidessa nousee silloin tällöin esiin asioita, jotka saattavat aiheuttaa paljonkin jälkipyykkiä. Tuomarikoiranvirassa tuleekin tässä kohdin joskus haluamattaan tölvi-neeksi omistajia ja taustajoukkoja. Tässä kohtaa myös usein unohtuu, että mikään kehässä lausuttu arvio ei ole koskaan arvio omistajasta. Hevonen ja vain hevonen rotunsa edustajana on se, jota varten koko touhu järjestetään. Kehän keskellä hevosen etu ajaa aina kaiken muun ohitse. Mikäli kehässä havaitsee jotakin, millä on merkitystä hevosen elämän ja hyvinvoinnin kannalta, tuomarin velvollisuus on tuoda se julki.

Yleisvaikutelman arvioimisen yhteydessä tulevat eteen myös ikään liittyvät poikkeamaepäilyt. Kotimaisissa näyttelykehissä alkaa olla jo niin paljon Suomessa syntyneitä hevosia, että asia tulee eteen entistä harvemmin. Ikä, vaikka ei muuten arviointiin vaikutakaan, kuin ehkä joskus lieventävänä seikkana, on hyvinvoinnin näkökulmasta kuitenkin ehkä kaikkein merkittävin tekijä. Aivan kaikki hevosen elämässä:





ruokinta, valmennus, jalostus ja koko muu hoitaminen on äärettömän ikäsidonnaista. Kolmi- vuotiaan ja yhdeksänvuotiaan hevosen tarpeet ovat hyvin erilaiset. Siksi on tärkeää, että hevosen todellinen ikä täsmää rekisterikirjojen kanssa. Näyttelykehä on yksi mahdollinen paikka havaita mahdollinen poikkeama.

Tuontihevokset muodostavat tässäkin asiassa ihan oman ryhmänsä. On hyvin tiedossa, että Euroopan puolella hevosta kauppa on toisinaan yhtä rehellistä kuin Kepu.K. Keljusen käytettyjen autojen bisnes. Kuollut isoäiti saattaa helposti päätyä markkinoille aluetason kouluratsuna ja niissä juhlissa ei hevosen hyvinvointi tai ostajan etu paljoa paina. Koti-Suomeen hevosiä tuova välittäjä saattaa joutua joko haluamattaan huijatuksi tai sitten ei tippaakaan välitä asiasta. Tuleva ostaja ei vain ikävä kyllä aina tiedä, mikä on tilanne. Seuraavassa myyntikiirroksessa moraaliltaan viemärirottava muistuttava välittäjä laittaa vahingon kiertämään hyvällä voitolla ja haukkuu ostajan, jos tämä yhtään esittää epäilyjä. Rehellinen välittäjä taas pahoittaa aidosti mielensä jo pienimmänkin epäilyksen sattuessa ja kokee olevansa vastuussa sellaisesta, mistä ei voi olla. Yhtä kaikki, väärän ikäisenä taivalta taittävä hevonen on edelleen pulassa.

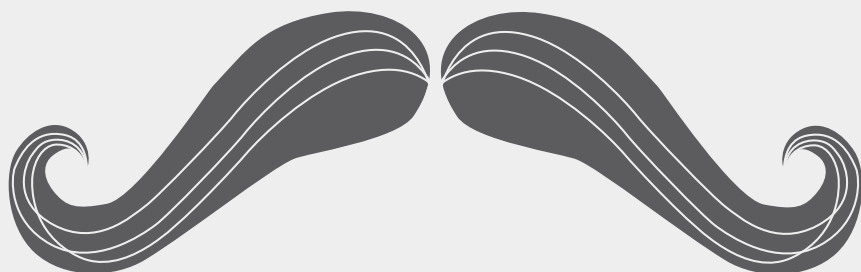
Tätä taustaa vasten koen velvollisuudekseni olla jopa hieman turhan tarkka, erityisesti kun ke-

hässä olevan hevosen koko siihenastinen elin- kaari ei ole tiedossa. Kyse on vähän samasta, kuin koulumaailmassa mieluummin kysyn ylilai- halta, kuunkalpealta pikkutyöltä yhden kerran aiheetta tämän syömisistä, kuin jätän puuttu- matta anorektikon ensimetreihin.

Havaintoni mukaan kaikenlaisesta asioihin puuttumisesta väistämättä seuraa aina jonkin asteista nenän kipartumista. Niinpä julkisesti pyydän etu- ja takakäteen anteeksi kaikilta, joita itse olen tullut tuomaroidessa loukanneeksi ja joita tulevaisuudessa joudun havainnoillani loukkaamaan. Esimerkiksi taannoisessa Luvian näyttelyssä arvelimme tanskalaisen kollegan kanssa Aero- tamman vanhemmaksi kuin pape- reihin merkitty ikä. Olimme onnellisesti vääräs- sä, mutta aiheutimme lausunnollamme paljon pahaa mieltä.

Erehdyn jatkossa kernaasti toisenkin kerran ja olen mielelläni syntipukki ja vikapää, jos asioi- hin sekaantumiseni seurauksena fiksu ja vas- tuuntuntoinen hevosenomistaja tarkistaa ja/tai korjaa esiin nousseen, hevosen hyvinvoinnin kannalta tärkeän seikan. Näin hevonen saa jat- kaa asianmukaisesti huolehdittuna elämäänsä. Se on yleisvaikutelman arvioimisessa tärkeintä.

KP



Oho, mitkä viikset!

Juurikin niin. Rakkaat tupsujalkamme kasvattavat talvisin mitä upeampia viiksiä ja saavat totisemmatkin hevosen katsojat hymyilemään :) Nyt siis talvella kamerat käteen ja ottamaan kuvia niistä viiksistä!

Lähikuvat viiksistä osoitteeseen annika.varjo@gmail.com 1.4.2013 mennessä, lisäksi mukaan myös kuva hevosesta, nimi, ikä ja sukupuoli sekä tietysti lähettäjän tiedot.

Parhaat viikset palkitaan!

OSALLISTU LEHDENTEKOON!

Lehti kaipaa koko ajan hyvälaatuisia valokuvia, kirjoituksia, piirustuksia, hevosesittelyitä. Myös kisatuloksia, varsauutisia, myynti-ilmoituksia!

Kaikki materiaali on erittäin tervetullutta ja sen voi postittaa suoraan päätoimittajlle joko sähköisesti tai perinteisellä postilla.

Rohkeasti napsimaan kuvia ja kirjoittamaan juttuja omasta hepasta!

Yhdistyksen



Yhdistys kaipaa
innostunutta jäseniä
mukaan
toimintaansa!

tosielämää

Joskus tuntuu, että yhdistykseen suhtaudutaan kuin se olisi jokin itsekseen toimiva ja olemassa oleva orgaani, jolta odotetaan sopivin väliajoin viihdykettä arkista taivallusta sulostuttamaan. Sitä sopii myös tarpeen tullen moittia, jos yhdistys ei täytä yksittäisen jäsenen henkilökohtaista viihtymis- tai elämystarvetta. Yhdistystä kohtaan saa käyttäytyä kuin tosielämän naamakirjassa: tykätä tai olla tykkäämättä, sen enempiä miettimättä, että jäsenenä on osa yhdistystä joka tekee tai jättää tekemättä. Tämä ilmiö ei mitenkään koske pelkästään omaa irlannincobyhdistystämme, vaan ylipäätään kaikkia vanhamuotoisia yhdistyksiä hallituksineen.

Yhdistys, erityisesti rotuyhdistys, hoitaa ajoittaisen tapahtumaviihdykejärjestämisen ohella vuoden mittaan myös uskomattoman määrän tylsänpuoleista pientä peruspuuhaa, joka ei mitenkään taivu facebookissa tykkäilyyn.

Oman yhdistyksemme tekemistä asioista antaa hyvän kuvan seuraavat luvut vuodelta 2012:

Varsoja on syntynyt 34. Näistä yhdistys on toimittanut tiedot emäkantakirjaan. Varsat tarvitsevat lähitulevaisuudessa myös oman tunnistusasiakirjansa (hevospassin), jonka yhdistys toimittaa kokonaan tai jonka toimittamiseen yhdistys jossain muodossa osallistuu.

Emäkantakirjan valtuuttamana yhdistys on kirjannut 15 omistajanvaihdosta irlannincobkantakirjojen alaisiin tunnistusasiakirjoihin ja arkistoinut tiedot.

7 hevosen tiedot on tarkistettu ja toimitettu emäkantakirjalle sen tietokannalle sopivaksi muokattuna irlannincob-passin laatimista varten.

Niin sanottuja rinnakkaisrekisteröintejä yhdistys on hoitanut 10. Näissä tilanteissa siis hevosella on esimerkiksi hollantilainen tai saksalainen passi mutta omistaja haluaa viedä hevosen Irlannin emäkantakirjaan. Tämän lisäksi yhdis-

tyksen pöydällä on vireillä noin 10 rekisteröinti-ilmoitusta, joista ei ole vielä saatu asiakirjoja.

Vuoden mittaan yhdistys on tehnyt 5 rotu-tarkastusta, osa näyttelyjen ulkopuolella. Se tarkoittaa, että yhdistys on vaivautunut menemään jonkun luokse.

Kuluneen vuoden aikana yhdistys on myös tarkistanut ja korjannut käännökset kaikista kantakirjaamiseen ja arvosteluun liittyvistä lomakkeista ja muokannut niiden tietokentät vastaamaan emäkantakirjan käyttämiä lomakkeita.

Irlannincob -jalostusohjesäännöt ja Irlannincob Part Bred -jalostusohjesäännöt on niin ikään tarkastettu ja käännöstä parannettu.

Yhdistys on siis hoitanut asioita, lukenut, miettinyt, kirjoittanut, puhunut puhelimesta, postittanut, skannannut, printannut, seisonut maneesissa, ajanut autolla ja käyttänyt pankki-, taitto- ja kuvankäsittelyohjelmaa. Sen lisäksi yhdistys on käynyt töissä, tehnyt ruokaa, kärehtänyt lantaa, harrastanut hevostenruhoilua ja siinä välissä hoitanut ihmisuhteita.

Aika hyvin yhdeltä pieneltä yhdistykseltä.

K. Peltonen & K. Parkkila



Pansy P, BIS I

NÄYTTELYTUNNELMIA LUVIALTA

Luvialla järjestettiin Suomen irlannincob-yhdistyksen näyttely 15.9.2012. Tuomareina näyttelyssä toimivat Liselotte Laurberg Jensen ja Kristiina Peltonen. Rotutarkastukset suoritti Kristiina Parkkila. Heidän lisäksi kehässä viihtyi Maria Tähtinen, joka aloitti tuomariksi harjoittelunsa.

Esillä oli neljä yksivuotiaa tammaa, kaksi kaksivuotiaa tammaa, yksi ruuna, kymmenen aikuista, kolmevuotiaa tai sitä vanhempaa tammaa sekä kaksi oriä. Näiden lisäksi arvosteltiin ori The Green Hill's Samuelin jälkeläisryhmä ja tehtiin kaksi rotutarkastusta.

Toimintatapa, jossa erillinen rotutarkastaja otti rotuun, oli ensimmäistä kertaa käytössä. Näin näyttelykehään tultiin samalta viivalta, sen sijaan että kehätuomari olisi jo kertaalleen nähnyt jotkut hevosista. On havaittu, että saman hevosen näkeminen kaksi kertaa peräkkäin usein kiristää jälkimmäisen arvioinnin skaalaa.

Rotutarkastus ennen varsinaista arvostelua tulee olemaan käytäntönä näyttelyissä jatkosakin. Seuraavalla kerralla osataan myös jo aikatauluttaa paremmin, ettei muille tule turhaa odotusta.

Se mihin pitää myös kiinnittää huomiota tulevaisuuden näyttelyissä on näyttelyn rytmitys.

Luokan yksilöarvostelu ja luokan parhaan valinta pitää saada selkeämmäksi. Itse kiinnitin huomiota jälleen kerran siihen, että tuomarin tehtävän ohella ei kykene johtamaan näyttelyn kulkua. Näyttelyjä hoitamaan on yksinkertaisesti saatava lisää väkeä, ettei mahdollisia päällekkäisroolituksia tule.

Luvian näyttelyn kaltaisilla tapahtumilla tulisi olla vahva jalostuksellinen lähtökohta. Näyttely on aina kartoitus nykyisestä hevos- ja/tai jalostushevospopulaatiosta. Näyttely ei ole pelkästään näyttämistä ja näyttäytymistä varten, vaan näyttelyiden tuloksia pitäisi myös pystyä hyödyntämään nykyistä paremmin.

Niin kauan kuin tuotamme uusia hevossukupolia eläimistä, joiden perimää ja periyttä-

misominaisuuksia emme tunne, näyttelyt ovat äärimmäisen tärkeä tiedon keräämisen muoto. Jalostamisen ja rodun olennaisten piirteiden säilyttämisen kannalta juuri jälkeläisryhmät ovatkin avainasemassa. Siksi oli erityisen ilahduttavaa nähdä Samuelin jälkeläisryhmä.

Tulevaisuudessa voisi miettiä jälkeläisryhmiä myös tammoille. Samoi ryhmän arviointia tulisi kehittää. Yksi vaihtoehto olisi ottaa jälkeläisryhmälle samn kaltainen lomake käyttöön kuin yksilöarvostelussa käytetään ja arvostella koko ryhmä ikään kuin "yhtenä hevosenä". Kyseiseen lomakkeeseen voisi myös laittaa täydentäviä sanallisia arvioita.

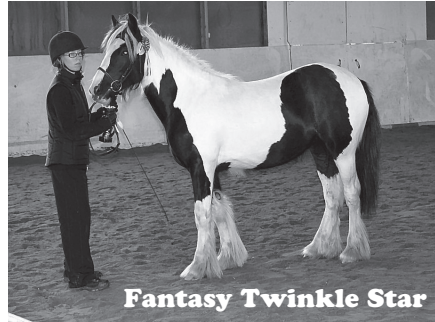
Kaikkiaan näyttelyn taso oli melko keskinkertainen, mutta toki jokunen helmi mahtui joukkoon mausteeksi. Tammojen taso Suomessa on valitettavasti ollut laskemaan päin viime vuosina. Tämä johtunee suurimmalta osalta siitä, että mm. Englannista on tuotu varsinkin 2000 luvun alkupuolen kovan buumin aikana muualle Eurooppaan niin sanottuja 2 ja 3 luokan hevosia halvalla. Onhan selvää ettei alle tuhanen – parin tuhannen euron hevosista kannata juuri laatua etsiä. Poikkeuksia toki on ja on ollut. Eli tässä kuten niin monessa muussakin asiassa matala hinta ja korkea laatu eivät viihdy samassa paketissa. Nuoria 3+ ikäisiä oriita soisi näkyvän enemmän näyttelyissä jotta saataisiin parempi kuva kotimaisesta orimateriaalista.

Samuelin jälkeläisissä oli nähtävissä jonkin verran "Samu-leimaa". Erityisesti väri ja merkit (salamakuviot) näyttävät jatkavan seuraavissa sukupolvissa. Myös joitain rakeenteellisia piirteitä oli havaittavissa. Koska ori kuitenkin on vain puolet jälkeläisestä, tammamateriaalin tason vaihtelu näkyi melkoisena hajontana jälkeläisten laadussa ja rakenteessa.

Tämän kaltaisia näyttelyjä tarvitsemme jatkossakin, jotta pysymme kartalla siitä minkälaisia irlannincobeja kasvaa Suomessa syntyneistä sukupolvista ja minkälaisella tuontimateriaalilla kantaa olisi hyvä parantaa.

K. Peltonen & K. Parkkila

Tulokset takakannessa!



Fantasy Twinkle Star



Rose's Esmeralda



The Green Hill's Samuel



Minette's Memory

Näyttelytulokset

15.9.2012 Luvia

1 vuotiaat tammat

Fantasy Twinkle Star 58,5 p luokkavoittaja
Brianna 55 p
Doras Dream 53 p
Star Hope's Blue Ice Rose 52,5 p

2 vuotiaat tammat

Rose's Esmeralda 65,25 p
luokkavoittaja, BIS 2, Main Elite Mare
Wisdom Winnie 53,5 p

Ruunat

Minette's Memory 53,5 p luokkavoittaja

Aikuiset oriit

The Green Hill's Samuel 60,5 p
luokkavoittaja, BIS 3
Midget 52 p

Aikuiset tammat

Pansy P 60,5 p
luokkavoittaja, BIS 1, Supplementary Elite Mare
Rose's Shannon 62,5 p Main Elite Mare
Chiravadi Pearl van de Bonte Parel's 56,75 p
Aero 57,25 p Supplementary Elite Mare
Rose's Evelyn 56,5 p
Vanha-Heikkilän Lilliana 55,5 p
Darnelle 55 p
Zackira 55 p
Freja IV 52,5 p
Jäneskorven Little Myy 52 p

Jälkekäisluokka

The Green Hill's Samuel 2. palkinto
ryhmässä: t. Brianna, t. Darnelle, t. Jäneskorven Little Myy

Paras esittäjä

Johanna Pohjola / Pansy P

SEURATUOTTEET

HIHAMERKKI

Kankainen, musta/
valkoinen/ vaaleavihreä.
Halkaisija: 7 cm
Hinta: 4 € + sis. postikulut

TARRA

Vaaleanvihreä/musta.
Halkaisija: 7 cm
Hinta: 1 € + postikulut

FLEECELIIVI

Musta, yhdistyksen logo rinnassa.
Kokoja väliltä s-xl
Hinta: 30 € + postikulut



Yhdistyksen logolla varustetut

T -PAITA Paitaa on saatavissa tummanvihreänä ja mustana. Myös muutamia paitoja lasten kokoa löytyy vielä. Aikuisten kokoja on väliltä S - XL.
Hinta: 15 € + postikulut.

Muut myyntituotteet:
www.irlannincob.net

Tilaukset:
tiina.saranpaa@multi.fi